

[Finansministeren.]

ger, det skal jeg da ikke på forhånd afvise. Det, der er afgørende, er, at det sigte, vi har med ændringen, bliver opfyldt.

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Ømann, at det ikke er sådan med denne ændring, at man kan stille op i kolonner, hvad der er privatgæld, og hvad der er erhvervsgæld. Det var selvfølgelig ønskeligt, men der er nok stadig væk nogle problemer, man ikke kan klare så enkelt, at man bare laver nogle kolonner i en selvangivelsesblanket, og så er hele det problem løst, som man nu har drøftet i årevis uden at kunne finde en løsning på det. Det er ikke det, der sigtes direkte til i den formulering, der er.

Hr. Flygaard spurgte, hvornår selvangivelsen går i trykken. Jeg går ud fra, at det, som ikke skal ændres, er gået i trykken, men jeg kan sige, også i forbindelse med det, hr. Glistrup sagde, at de ting, vi behandler her, og som skal indarbejdes i selvangivelsen, vil naturligvis ikke gå i trykken, før loven er gennemført. Det ville jo være halsløs gerning, hvis man gennemførte trykkeriarbejdet og satte noget ind, som ikke stod i gældende lov. Vi har netop fremsat forslaget selvstændigt og bedt om en hurtig behandling af det af hensyn til trykningen af selvangivelserne. Derfor vil jeg også bede om, at det udvalgsarbejde, som der er bedt om, gennemføres så hurtigt som muligt, så man ikke forsinker den endelige færdigtrykning af selvangivelserne.

Glistrup (FP):

Venstres ordfører anbefalede ministerens forslag, og det har vi i og for sig hørt før i denne regerings tid, men det opsigtsvækkende var jo den begrundelse, han kom frem til. Hans øjne faldt på det kursiverede, og så sagde han: det kan ikke være så slemt, for det, vi taler om her, er ting, der er af betydning for skatteansættelsen og skatteberegningen, og når det er tilfældet, må vi af hensyn til en retfærdig skatteligning jo også tillade myndighederne at indfordre det.

Men disse kursiverede ord er vel næppe kursiveret, fordi de skal udgå, og det er jo det, der gør det så betænkeligt.

Det, som hr. Poul Boeg så venligt sagde: at man eventuelt kunne tænke sig til, at en embedsmand engang ad åre ville fortolke loven således, at han nu kunne indfordre noget, der ikke var af betydning for skatteansættelsen og skatteberegningen, vil jeg mere brutalt udtrykke på den måde: den lov kan ikke fortolkes på anden måde, når man lader disse ord gå ud, og derfor er det så grumme farligt. Vi aner ikke, hvad vi åbner af for sluser, og finansministerens trøst, at et folketingsflertal altid kan skride ind, er, om man så må sige, at vende bevisbyrden totalt om til, at et folketingsflertal skulle være opmærksom på, når man på et eller andet tidspunkt kommer ind i en konkret fortolkningssag, at man så i tide skal kunne nå at lave vrøvl. Det må være meget vigtigt, at vi ikke får gennemført en lov, som kan misbruges uden videre fra myndighedernes side. Og selv om jeg meget nødig ser, vi overhovedet udvider administrationens beføjelser, var det dog i hvert tilfælde et skridt i retssikkerhedens interesse, som hr. Poul Boeg tog, når han sagde, at vi kunne tilføje til de gældende ord: „herunder renteudgifter og renteindtægter“. Når finansministeren siger: det kan jo godt være, at vi så kommer til at give for smal en løsning, er dertil kun at svare: ja men all right, så må finansministeren komme igen, når han har noget yderligere at ville have med i den forbindelse. Vi kan ikke uden videre udstede en blankocheck.

Endnu værre er udvidelsen under punkt 2, hvor man skal kunne forfølge skatteydere med at oplyse udgifter, som de overhovedet ikke har haft nogen pligt til at føre regnskab over, og som de måske slet ikke selv kan finde frem til, således at de under strafansvar skal oplyse det, selv om det er uden betydning for skatteansættelsen og skatteberegningen.

Det er derfor et meget mistrøstigt forslag.